



**UREDBA (EZ) br. 392/2009 EUROPSKOG PARLAMENTA I
VIJEĆA**

od 23. travnja 2009.

**o odgovornosti prijevoznika u prijevozu putnika morem u slučaju
nesreća**

(Tekst značajan za EGP)

Članak 1.

Predmet

1. Ovom se Uredbom određuje sustav Zajednice u pogledu odgovornosti i osiguranja za prijevoz putnika morem, kao što je utvrđeno u odgovarajućim odredbama:

- (a) Atenske konvencije o prijevozu putnika i njihove prtljage morem iz 1974., kako je izmijenjena Protokolom iz 2002. (Atenska konvencija), kako je utvrđeno u Prilogu I.; i
- (b) Rezerve i smjernica IMO-a za provedbu Atenske konvencije, koje je 19. listopada 2006. donio Pravni odbor IMO-a (Smjernice IMO-a), kako je utvrđeno u Prilogu II.

2. Nadalje, ova Uredba proširuje primjenu tih odredaba na prijevoz putnika morem unutar jedne države članice na brodovima klase A i B, u skladu s člankom 4. Direktive 98/18/EZ, te utvrđuje određene dodatne zahtjeve.

3. Najkasnije do 30. lipnja 2013. Komisija će, ako je potrebno, dati zakonski prijedlog kako bi, među ostalim, proširila područje primjene ove Uredbe na brodove klase C i D u skladu s člankom 4. Direktive 98/18/EZ.

Članak 2.

Područje primjene

Ova se Uredba primjenjuje na svaki međunarodni prijevoz u smislu članka 1. točke 9. Atenske konvencije i na prijevoz morem unutar jedne države članice brodovima klase A i B u skladu s člankom 4. Direktive 98/18/EZ:

- (a) ako brod vije zastavu države članice ili je upisan u državi članici;
- (b) ako je ugovor sklopljen u državi članici; ili
- (c) ako je mjesto isplovljavanja ili odredište, prema ugovoru o prijevozu, u državi članici.

Države članice mogu primjenjivati ovu Uredbu na sva putovanja u nacionalnoj pomorskoj plovidbi.

Članak 3.

Odgovornost i osiguranje

1. Sustav odgovornosti koji se odnosi na putnike, njihovu prtljagu i vozila, te pravila o osiguranju ili drugom financijskom jamstvu uređuju se ovom Uredbom, člancima 1. i 1.a, člankom 2. stavkom 2., člancima

▼B

3. do 16. i člancima 18., 20. i 21. Atenske konvencije utvrđenima u Prilogu I., te odredbama Smjernica IMO-a utvrđenima u Prilogu II.

2. Smjernice IMO-a utvrđene u Prilogu II. su obvezujuće.

*Članak 4.***Naknada štete za opremu za pokretljivost ili drugu posebnu opremu**

U slučaju gubitka ili oštećenja opreme za pokretljivost ili druge posebne opreme koju koriste putnici smanjene pokretljivosti, odgovornost prijevoznika uređuje se člankom 3. stavkom 3. Atenske konvencije. Naknada štete odgovara zamjenskoj vrijednosti dotične opreme ili, ako je primjenjivo, troškovima popravka.

*Članak 5.***Globalno ograničenje odgovornosti**

1. Ova Uredba ne mijenja prava ili dužnosti prijevoznika ili stvarnog prijevoznika u skladu s nacionalnim zakonodavstvom za provedbu Međunarodne konvencije o ograničenju odgovornosti za pomorske tražbine iz 1976., kako je izmijenjena Protokolom iz 1996., uključujući sve buduće izmjene te konvencije.

Ako ne postoji primjenjivo nacionalno zakonodavstvo u tom smislu, odgovornost prijevoznika ili stvarnog prijevoznika uređuje se samo člankom 3. ove Uredbe.

2. U vezi s potraživanjima zbog smrti ili tjelesne ozljede putnika koji su uzrokovani bilo kojim od rizika iz točke 2.2. Smjernica IMO-a, prijevoznik ili stvarni prijevoznik mogu ograničiti svoju odgovornost na temelju odredaba navedenih u stavku 1. ovog članka.

*Članak 6.***Predujam**

1. Ako je smrt ili tjelesna ozljeda putnika posljedica pomorske nezgode, prijevoznik koji je stvarno obavio prijevoz u cijelosti ili dio prijevoza kada se dogodila pomorska nezgoda, u roku od 15 dana od utvrđivanja osobe koja ima pravo na odštetu uplaćuje predujam dovoljan da pokrije trenutne financijske potrebe razmjerno pretrpljenoj šteti. U slučaju smrti, ta uplata ne može biti manja od 21 000 EUR.

Ova se odredba primjenjuje i u slučaju kada prijevoznik ima poslovni nastan unutar Zajednice.

2. Predujam ne predstavlja priznavanje odgovornosti i može se izvršiti prijeboj sa bilo kojim iznosom naknadno plaćenim na temelju ove Uredbe. On je bespovratan osim u slučajevima navedenima u članku 3. stavku 1. ili članku 6. Atenske konvencije ili Dodatku A. Smjernicama IMO-a, ili ako osoba koja ga je primila nije osoba koja ima pravo na odštetu.

▼ B*Članak 7.***Informiranje putnika**

Ne dovodeći u pitanje obveze organizatora turističkih putovanja iz Direktive Vijeća 90/314/EEZ od 13. lipnja 1990. o turističkim paket-aranžmanima ⁽¹⁾, prijevoznik i/ili stvarni prijevoznik osigurava da putnici dobiju odgovarajuće i razumljive informacije o njihovim pravima u skladu s ovom Uredbom.

Ako je ugovor o prijevozu sklopljen u državi članici, te se informacije osiguravaju na svim prodajnim mjestima, uključujući i telefonsku i internetsku prodaju. Ako je mjesto isplovljavanja u državi članici, te se informacije osiguravaju prije isplovljavanja. U svim drugim slučajevima, informacije se osiguravaju najkasnije po isplovljavanju. U mjeri u kojoj prijevoznik pruža informacije koje se zahtijevaju u skladu s ovim člankom, stvarni prijevoznik nema obvezu pružanja tih informacija i obrnuto. Informacije se pružaju u najprikladnijem obliku.

Radi ispunjavanja obveze informiranja u skladu s ovim člankom, prijevoznik i stvarni prijevoznik putnicima daju barem informacije sadržane u sažetku odredaba ove Uredbe koji je pripremila i objavila Komisija.

*Članak 8.***Izvješćivanje**

Najkasnije tri godine od dana početka primjene ove Uredbe, Komisija sastavlja izvještaj o primjeni ove Uredbe, u kojem se, među ostalim, uzima u obzir ekonomski razvoj i razvoj u okviru međunarodnih foruma.

Uz taj izvještaj može se priložiti prijedlog izmjene ove Uredbe ili prijedlog podneska koji Zajednica predaje nadležnim međunarodnim forumima.

▼ M1*Članak 9.***Izmjena prilogâ**

1. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 9.a kojima se izmjenjuje Prilog I. ovoj Uredbi radi uključivanja izmjena ograničenja iz članka 3. stavka 1., članka 4.a stavka 1., članka 7. stavka 1. i članka 8. Atenske konvencije kako bi se u obzir uzele odluke donesene u skladu s člankom 23. te Konvencije.

Komisija je ovlaštena donijeti, do 31. prosinca 2016. i na temelju odgovarajuće procjene učinka, delegirane akte u skladu s člankom 9.a kojima se izmjenjuju ograničenja navedena u Prilogu I. ovoj Uredbi za

⁽¹⁾ SL L 158, 23.6.1990., str. 59.

▼ **M1**

brodove klase B u skladu s člankom 4. Direktive 2009/45/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ uzimajući u obzir posljedice na cijene putnih karata i sposobnost tržišta da dobije prihvatljivo pokriće osiguranjem na razini koja se zahtijeva u kontekstu politike jačanja prava putnika i u odnosu na sezonski karakter dijela prometa.

2. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 9.a kojima se izmjenjuje Prilog II. kako bi se uključile izmjene odredbi Smjernica IMO-a.

Članak 9.a

Izvršavanje delegiranja ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima ovim člankom.

2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 9. stavka 1. i 2. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina počevši od 26. srpnja 2019. Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja razdoblja od pet godina. Delegiranje ovlasti prešutno se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.

3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 9. stavaka 1. i 2. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Prije donošenja delegiranog akta Komisija se savjetuje sa stručnjacima koje je imenovala svaka država članica u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016 ⁽²⁾.

5. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.

6. Delegirani akt donesen na temelju članka 9. stavaka 1. i 2. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

⁽¹⁾ Direktiva 2009/45/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. svibnja 2009. o sigurnosnim pravilima i normama za putničke brodove (SL L 163, 25.6.2009., str. 1.).

⁽²⁾ SL L 123, 12.5.2016., str. 1.



Članak 11.

Prijelazne odredbe

1. U pogledu prijevoza morem unutar jedne države članice brodovima klase A, u skladu s člankom 4. Direktive 98/18/EZ, države članice mogu odlučiti da odgode primjenu ove Uredbe do četiri godine od datuma početka njezine primjene.
2. U pogledu prijevoza morem unutar jedne države članice brodovima klase B u skladu s člankom 4. Direktive 98/18/EZ, države članice mogu odlučiti da odgode primjenu ove Uredbe do 31. prosinca 2018.

Članak 12.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od dana stupanja na snagu Atenske konvencije za Zajednicu, a u svakom slučaju najkasnije od 31. prosinca 2012.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.



PRILOG I.

**ODREDBE ATENSKE KONVENCIJE O PRIJEVOZU PUTNIKA I
NJIHOVE PRTLJAGE MOREM, KOJE SU ZNAČAJNE ZA PRIMJENU
OVE UREDBE**

**(Pročišćeni tekst Atenske konvencije o prijevozu putnika i njihove prtljage
morem iz 1974. i Protokol iz 2002. uz Konvenciju)**

Članak 1.

Definicije

U ovoj Konvenciji sljedeći izrazi imaju ova značenja:

1. (a) „prijevoznik” znači osoba koja sklapa ugovor o prijevozu ili u čije se ime taj ugovor sklapa, bez obzira na to obavlja li ta osoba stvarno prijevoz ili ga obavlja preko stvarnog prijevoznika;
- (b) „stvarni prijevoznik” znači osoba koja nije prijevoznik, a koja je vlasnik, zakupac ili brodar broda, koja stvarno obavlja prijevoz u cijelosti ili dio prijevoza; i
- (c) „prijevoznik koji stvarno obavlja prijevoz u cijelosti ili dio prijevoza” znači stvarni prijevoznik, ili ako prijevoznik stvarno obavlja prijevoz, prijevoznik;
2. „ugovor o prijevozu” znači ugovor koji sklapa prijevoznik ili u čije se ime taj ugovor sklapa za prijevoz putnika ili putnika i njegove prtljage morem, ovisno o slučaju;
3. „brod” znači samo pomorski brod, isključujući lebdjelice;
4. „putnik” znači svaka osoba koja se prevozi brodom:
 - (a) na temelju ugovora o prijevozu; ili
 - (b) s pristankom prijevoznika prati vozilo ili žive životinje koje se prevoze na temelju ugovora o prijevozu robe koji nije uređen ovom Konvencijom;
5. „prtljaga” znači svaka stvar ili vozilo koji se prevoze na temelju ugovora o prijevozu, osim:
 - (a) stvari i vozila koji se prevoze na temelju ugovora o zakupu, teretnice ili drugog ugovora koji se ponajprije odnosi na prijevoz robe; i
 - (b) živih životinja;
6. „ručna prtljaga” znači prtljaga koju putnik ima u svojoj kabini ili koju inače drži, čuva ili nadzire. Osim što se tiče primjene stavka 8. ovog članka i članka 8., ručna prtljaga uključuje prtljagu koju putnik ima u svome vozilu ili na njemu;
7. „gubitak ili oštećenje prtljage” uključuje materijalnu štetu koja je nastala zbog toga što prtljaga nije predana putniku u razumnom roku nakon dolaska broda na kojemu se prtljaga prevozila ili ju je trebalo prevoziti, ali ne uključuje zakašnjenja prouzrokovana radnim sporovima;

▼B

8. „prijevoz” obuhvaća ova razdoblja:
- (a) u pogledu putnika i njegove ručne prtljage, vrijeme za koje se putnik i/ili njegova ručna prtljaga nalazi na brodu ili vrijeme ukrcavanja ili iskrcavanja, te vrijeme za koje se putnik i njegova ručna prtljaga prevoze vodenim putem od obale do broda ili obratno, ako je cijena takvog prijevoza uračunata u cijenu putne karte ili ako prijevoznik stavi putniku na raspolaganje brod koji se koristi za takav sporedni prijevoz. Međutim, što se tiče putnika, prijevoz ne obuhvaća vrijeme u kojemu se putnik nalazi u lučkom terminalu ili postaji ili na pristaništu ili u bilo kojem drugom lučkom objektu ili na njemu;
 - (b) u pogledu ručne prtljage, također i vrijeme za koje je putnik u lučkom terminalu ili postaji ili na pristaništu ili u bilo kojem drugom lučkom objektu ili na njemu, ako je prijevoznik ili njegov službenik ili zastupnik preuzeo tu prtljagu a nije je predao putniku;
 - (c) u pogledu ostale prtljage koja nije ručna prtljaga, vrijeme za koje prijevoznik ili njegov službenik ili zastupnik preuzeo tu prtljagu na obali ili na brodu do trenutka kada ju je prijevoznik ili njegov službenik ili zastupnik predao;
9. „međunarodni prijevoz” znači svaki prijevoz u kojemu se, prema ugovoru o prijevozu, mjesto polaska i mjesto odredišta nalaze u dvjema različitim državama, ili u samo jednoj državi ako se prema ugovoru o prijevozu ili redu plovidbe usputna luka pristajanja nalazi u drugoj državi;
10. „Organizacija” znači Međunarodna pomorska organizacija;
11. „glavni tajnik” znači glavni tajnik Organizacije.

*Članak 1.a***Prilog**

Prilog ovoj Konvenciji njezin je sastavni dio.

*Članak 2.***Primjena**

1. [...] (*)
2. Neovisno o stavku 1. ovog članka, ova se Konvencija ne primjenjuje ako, u skladu s nekom drugom međunarodnom konvencijom o prijevozu putnika ili prtljage drugim načinom prijevoza, prijevoz podliježe režimu građanskopravne odgovornosti prema odredbama te konvencije, ako je primjena tih odredaba obvezna u pogledu prijevoza morem.

*Članak 3.***Odgovornost prijevoznika**

1. Za štetu pretrpljenu zbog smrti ili tjelesne ozljede putnika uzrokovanu pomorskom nezgodom, prijevoznik odgovara do iznosa od 250 000 obračunskih jedinica po pojedinom putniku za svaki pojedini slučaj, osim u slučaju da prijevoznik dokaže da je nezgoda:
 - (a) posljedica ratnog čina, neprijateljstva, građanskog rata, pobune ili iznimne, neizbježne i nesavladive prirodne pojave; ili

(*) Nije otisnuto.

▼B

- (b) u cijelosti uzrokovana postupkom ili propustom od strane treće osobe s namjerom uzrokovanja nezgode.

Ako i u mjeri u kojoj šteta prelazi navedeni iznos, prijevoznik je nadalje odgovoran ako ne dokaže da se nezgoda zbog koje je šteta nastala dogodila bez krivnje ili nepažnje prijevoznika.

2. Za štetu pretrpljenu zbog smrti ili tjelesne ozljede putnika koja nije uzrokovana pomorskom nezgodom, prijevoznik je odgovoran ako je nezgoda zbog koje je šteta nastala uzrokovana krivnjom ili nepažnjom prijevoznika. Dokazivanje krivnje ili nepažnje obveza je tužitelja.

3. Za štetu pretrpljenu zbog gubitka ili oštećenja ručne prtljage, prijevoznik je odgovoran ako je nezgoda zbog koje je nastala šteta prouzrokovana krivnjom ili nepažnjom prijevoznika. Za štetu uzrokovanu pomorskom nezgodom pretpostavlja se krivnja ili nepažnja prijevoznika.

4. Za štetu pretrpljenu zbog gubitka ili oštećenja prtljage koja nije ručna prtljaga, prijevoznik je odgovoran ako ne dokaže da se nezgoda zbog koje je šteta nastala dogodila bez obzira na krivnju ili nepažnju prijevoznika.

5. Za potrebe ovog članka:

(a) „pomorska nezgoda” znači brodolom, prevrnuće, sudar ili nasukavanje broda, eksplozija ili požar na brodu ili mana broda;

(b) „krivnja ili nepažnja prijevoznika” uključuje krivnju ili nepažnju njegovih službenika koji postupaju u granicama svoje službe.

(c) „mana broda” znači svaki neispravan rad, kvar ili odstupanje od važećih sigurnosnih propisa za svaki dio broda ili njegove opreme ako se upotrebljava za bijeg, evakuaciju, ukrcaj i iskrcaj putnika ili ako se upotrebljava za pogon, kormilarenje, sigurnost plovidbe, privezivanje, sidrenje, uplovljavanje na vez ili sidrište, isplavljavanje s veza ili sidrišta, ili kontrolu štete nakon poplavlivanja; ili ako se upotrebljava za spuštanje sredstava za spašavanje; i

(d) „šteta” ne uključuje kaznene ili primjerne odštete.

6. Odgovornost prijevoznika u skladu s ovim člankom odnosi se samo na štetu nastalu zbog nezgoda koje su se dogodile tijekom prijevoza. Tužitelj mora dokazati da se nezgoda koja je prouzrokovala štetu dogodila tijekom prijevoza te opseg štete.

7. Nijedna odredba ove Konvencije ne dovodi u pitanje regresno pravo prijevoznika prema bilo kojoj trećoj osobi ili opravdanje pozivanjem na podijeljenu krivnju u skladu s člankom 6. ove Konvencije. Nijedna odredba ovog članka ne dovodi u pitanje bilo koje pravo ograničenja u skladu s člancima 7. i 8. ove Konvencije.

8. Pretpostavka krivnje ili nepažnje određene strane ili nametanje obveze dokazivanja određenoj stranci ne smije spriječiti razmatranje dokaza u korist te strane.

▼B*Članak 4.***Stvarni prijevoznik**

1. Ako se obavljanje prijevoza ili dijela prijevoza povjeri stvarnom prijevozniku, prijevoznik u svakom slučaju ostaje odgovoran za cjelokupan prijevoz prema odredbama ove Konvencije. Osim toga, stvarni prijevoznik podliježe odredbama ove Konvencije te ima pravo pozivati se na njih za dio prijevoza koji obavlja.
2. Prijevoznik, u pogledu prijevoza koji obavlja stvarni prijevoznik, odgovoran je za postupke i propuste stvarnog prijevoznika i njegovih službenika i zastupnika koji postupaju u granicama svoje službe.
3. Svaki poseban sporazum na temelju kojega prijevoznik preuzima obveze koje nisu propisane ovom Konvencijom ili se odriče prava predviđenih ovom Konvencijom obvezuje stvarnog prijevoznika samo ako se on izričito i u pisanom obliku suglasi.
4. Ako i u mjeri u kojoj su prijevoznik i stvarni prijevoznik odgovorni, njihova je odgovornost solidarna.
5. Nijedna odredba ovog članka ne dovodi u pitanje nijedno regresno pravo između prijevoznika i stvarnog prijevoznika.

*Članak 4.a***Obvezno osiguranje**

1. Pri prijevozu putnika brodom koji je upisan u državi ugovornici, a ovlašten je za prijevoz više od dvanaest putnika, ako se primjenjuje ova Konvencija, svaki prijevoznik koji stvarno obavlja prijevoz u cijelosti ili dio prijevoza mora imati ugovoreno osiguranje ili drugo financijsko sredstvo, kao što je jamstvo banke ili slične financijske institucije, za pokriće odgovornosti u skladu s ovom Konvencijom za smrt ili tjelesnu ozljedu putnika. Ograničenje obveznog osiguranja ili drugog financijskog jamstva ne može biti manje od 250 000 obračunskih jedinica po putniku za svaki pojedini slučaj.
2. Potvrda kojom se potvrđuje da je osiguranje ili drugo financijsko jamstvo valjano u skladu s odredbama ove Konvencije izdaje se svakom brodu nakon što nadležno tijelo države ugovornice utvrdi da su ispunjeni uvjeti iz stavka 1. Za brod koji je upisan u državi ugovornici, tu potvrdu izdaje ili potvrđuje nadležno tijelo države u čijem je upisniku brod upisan; za brod koji nije upisan u državi ugovornici, tu potvrdu može izdati ili potvrditi nadležno tijelo bilo koje države ugovornice. Obrazac potvrde naveden je u Prilogu ovoj Konvenciji i sadrži ove podatke:
 - (a) ime broda, broj ili znak raspoznavanja i luku upisa;
 - (b) ime i glavno mjesto poslovanja prijevoznika koji stvarno obavlja prijevoz u cijelosti ili dio prijevoza;
 - (c) IMO identifikacijski broj broda;
 - (d) vrstu i trajanje jamstva;
 - (e) ime i glavno mjesto poslovanja osiguravatelja ili druge osobe koja daje financijsko jamstvo te, ako je potrebno, mjesto poslovanja u kojem je sklopljeno osiguranje ili drugo financijsko jamstvo; i
 - (f) rok valjanosti potvrde, koji nije dulji od roka valjanosti osiguranja ili drugog financijskog jamstva;

▼B

3. (a) Država ugovornica može za izdavanje potvrde ovlastiti od nje priznatu instituciju ili organizaciju. Ta institucija ili organizacija obavješćuje tu državu o izdavanju svake potvrde. Država ugovornica u svim slučajevima potpuno jamči za cjelovitost i točnost tako izdane potvrde i obvezuje se da će osigurati potrebne mjere da ispuni tu obvezu.

(b) Država ugovornica priopćava glavnom tajniku:

i. posebne obveze i uvjete ovlaštenja koje je prenijela priznatoj instituciji ili organizaciji;

ii. ukidanje tog ovlaštenja; i

iii. datum od kojega to ovlaštenje ili ukidanje tog ovlaštenja postaje pravovaljano.

Preneseno ovlaštenje postaje pravovaljano tri mjeseca od dana kada je o tome obaviješten glavni tajnik.

(c) Institucija ili organizacija ovlaštena za izdavanje potvrda u skladu s ovim stavkom, ovlaštena je najmanje za ukidanje tih potvrda ako nisu ispunjeni uvjeti na temelju kojih su izdane. Institucija ili organizacija u svim slučajevima izvješćuje o tom ukidanju državu u čije je ime potvrda izdana.

4. Potvrda je sastavljena na službenom jeziku ili službenim jezicima države koja ju je izdala. Ako korišteni jezik nije engleski, francuski ili španjolski, tekst će sadržavati prijevod na jedan od tih jezika, a ako država tako odluči, službeni jezik države može se izostaviti.

5. Potvrda se mora nalaziti na brodu, a presliku čuva tijelo koje vodi dokumentaciju o upisu broda ili ako brod nije upisan u državi ugovornici, tijelo države koja je izdala ili ovjerila potvrdu.

6. Osiguranje ili drugo financijsko jamstvo ne zadovoljava zahtjeve iz ovog članka ako zbog drugih razloga osim isteka roka valjanosti osiguranja ili jamstva navedenog u potvrdi, može prestati važiti prije isteka tri mjeseca od dana kada je tijelo iz stavka 5. obaviješteno o njegovom prestanku, osim ako je potvrda predana tom tijelu ili je izdana nova potvrda u navedenom razdoblju. Navedene odredbe na sličan se način primjenjuju na svaku izmjenu čija je posljedica to da osiguranje ili drugo financijsko jamstvo više ne zadovoljava zahtjeve iz ovog članka.

7. Država upisa broda, u skladu s odredbama ovog članka, određuje uvjete izdavanja i valjanosti potvrde.

8. Nijedna odredba ove Konvencije ne smije se tumačiti tako da državi ugovornici onemogućuje oslanjanje na informacije dobivene od drugih država ili Organizacije ili drugih međunarodnih organizacija u vezi s financijskim položajem davatelja osiguranja ili drugog financijskog jamstva u smislu ove Konvencije. U tim slučajevima država ugovornica koja se oslanja na takve informacije ne oslobađa se odgovornosti kao država koja je izdala potvrdu.

9. Potvrde koje je izdalo ili ovjerilo tijelo države ugovornice prihvaćaju druge države ugovornice u smislu ove Konvencije, te ih smatraju jednakovrijednima kao potvrde koje su same izdale ili ovjerile, čak i ako su izdane ili ovjerene za brod koji nije upisan u državi ugovornici. Država ugovornica može u svakom trenutku zatražiti mišljenje države koja je izdala ili ovjerila potvrdu ako smatra da osiguravatelj ili jamac naveden u potvrdi o osiguranju nije financijski sposoban da ispuni obveze propisane ovom Konvencijom.

▼B

10. Svaka tužba za naknadu štete obuhvaćene ovim osiguranjem ili drugim financijskim jamstvom u skladu s ovim člankom može se pokrenuti izravno protiv osiguravatelja ili druge osobe koja daje financijsko jamstvo. U tom slučaju, iznos naveden u stavku 1. primjenjuje se kao ograničenje odgovornosti osiguravatelja ili druge osobe koja daje financijsko jamstvo, čak i ako prijevoznik ili stvarni prijevoznik nema pravo na ograničenje odgovornosti. Tuženik se može pozivati na opravdanja (osim stečaja ili likvidacije) na koja bi prijevoznik iz stavka 1. imao pravo u skladu s ovom Konvencijom. Osim toga, tuženik se može pozvati na opravdanje da je šteta nastala zbog namjerne greške osiguranika, ali ne smije se pozvati ni na jedno drugo opravdanje na koje bi mogao imati pravo u postupcima koje pokreće osiguranik protiv tuženika. Tuženik u svakom slučaju ima pravo zahtijevati da prijevoznik i stvarni prijevoznik sudjeluju u postupku.

11. Svi iznosi predviđeni osiguranjem ili drugim financijskim jamstvom u skladu sa stavkom 1. namijenjeni su isključivo za namirenje tužbi u skladu s ovom Konvencijom, a sve isplate tih iznosa ukidaju svaku odgovornost nastalu u skladu s ovom Konvencijom do visine isplaćenih iznosa.

12. Država ugovornica ne smije ni u jednom trenutku dopustiti plovidbu brodu koji vije njezinu zastavu, a na koji se primjenjuje ovaj članak, ako nije izdana potvrda u skladu sa stavicama 2. ili 15.

13. U skladu s odredbama ovog članka, svaka država ugovornica osigurava, u skladu sa svojim nacionalnim pravom, da osiguranje ili drugo financijsko jamstvo u opsegu navedenom u stavku 1. važi za svaki brod koji je ovlašten za prijevoz više od dvanaest putnika, bez obzira gdje je upisan, koji uplovljava u luku na njezinom državnom području ili isplovljava iz te luke, ako se primjenjuje ova Konvencija.

14. Bez obzira na odredbe iz stavka 5., država ugovornica može obavijestiti glavnog tajnika da se u smislu stavka 13., na brodu kada uplovljava u luke na njezinom državnom području ili isplovljava iz tih luka ne mora nalaziti niti se mora predložiti potvrda koja se zahtijeva prema stavku 2., ako je država ugovornica koja izdaje potvrdu obavijestila glavnog tajnika da vodi dokumentaciju u elektroničkom obliku, dostupnu svim državama ugovornicama, kojom se dokazuje postojanje potvrde i omogućuje državama ugovornicama da ispune svoje obveze u skladu sa stavkom 13.

15. Ako brod u vlasništvu države ugovornice nije pokriven osiguranjem ili drugim financijskim jamstvom, odgovarajuće odredbe ovog članka ne primjenjuju se na taj brod, ali na brodu se mora nalaziti potvrda koju je izdalo nadležno tijelo države u kojoj je brod upisan, u kojoj se navodi da je brod u vlasništvu te države i da je odgovornost osigurana u iznosu predviđenom u skladu sa stavkom 1. Ta potvrda mora u najvećoj mogućoj mjeri odgovarati obrascu propisanom u stavku 2.

*Članak 5.***Dragocjenosti**

Prijevoznik ne odgovara za gubitak ili oštećenje novca, vrijednosnih papira, zlata, srebrnih predmeta, dragulja, nakita, umjetničkih predmeta i drugih dragocjenosti osim ako su te dragocjenosti pohranjene kod prijevoznika za ugovoreno čuvanje, a u tom slučaju prijevoznik odgovara najviše do granice predviđene u članku 8. stavku 3., osim ako je ugovorena viša granica u skladu s člankom 10. stavkom 1.

*Članak 6.***Podijeljena krivnja**

Ako prijevoznik dokaže da su smrt ili tjelesna ozljeda putnika ili gubitak ili oštećenje njegove prtljage u cijelosti ili djelomično uzrokovani krivnjom ili propustom putnika, nadležni sud može u cijelosti ili dijelom osloboditi prijevoznika odgovornosti u skladu s odredbama mjerodavnog prava za taj sud.



Članak 7.

Ograničenje odgovornosti za smrt i tjelesnu ozljedu

1. Odgovornost prijevoznika za smrt ili tjelesnu ozljedu putnika u skladu s člankom 3. ne može ni u kom slučaju prijeći 400 000 obračunskih jedinica po putniku za svaki pojedini slučaj. Ako se u skladu s pravom nadležnoga suda naknada štete dodjeljuje u obliku obročne isplate, odgovarajuća kapitalizirana vrijednost tih isplata ne može prijeći navedenu granicu.

2. Država ugovornica može posebnim odredbama nacionalnog prava urediti ograničenja odgovornosti propisana u stavku 1. pod uvjetom da nacionalno ograničenje odgovornosti, ako postoji, nije niže od onoga koje je propisano u stavku 1. Država ugovornica koja koristi mogućnost iz ovog stavka obavješćuje glavnog tajnika o utvrđenom ograničenju odgovornosti ili o tome da ne postoji ograničenje.

Članak 8.

Ograničenje odgovornosti za gubitak ili oštećenje prtljage i vozila

1. Odgovornost prijevoznika za gubitak ili oštećenje ručne prtljage ne može ni u kom slučaju prijeći 2 250 obračunskih jedinica po putniku po prijevozu.

2. Odgovornost prijevoznika za gubitak ili oštećenje vozila, uključujući svu prtljagu koja se prevozi u vozilu ili na njemu, ne može ni u kom slučaju prijeći 12 700 obračunskih jedinica po vozilu po prijevozu.

3. Odgovornost prijevoznika za gubitak ili oštećenje prtljage osim prtljage navedene u stavcima 1. i 2. ne može ni u kom slučaju prijeći 3 375 obračunskih jedinica po putniku po prijevozu.

4. Prijevoznik i putnik mogu ugovoriti da prijevoznik odgovara tek nakon odbitka franšize koja ne prelazi 330 obračunskih jedinica u slučaju štete na vozilu i ne prelazi 149 obračunskih jedinica po putniku u slučaju gubitka ili oštećenja druge prtljage, a ta će se svota odbiti od gubitka ili oštećenja.

Članak 9.

Obračunska jedinica i konverzija

1. Obračunska jedinica navedena u ovoj konvenciji jest posebno pravo vučenja u skladu s definicijom Međunarodnog monetarnog fonda. Iznosi navedeni u članku 3. stavku 1., članku 4.a stavku 1., članku 7. stavku 1. i članku 8. preračunavaju se u nacionalnu valutu države nadležnog suda na temelju vrijednosti te valute u odnosu na posebno pravo vučenja na dan presude ili na dan koji su strane sporazumno odredile. Vrijednost nacionalne valute države ugovornice koja je članica Međunarodnog monetarnog fonda, u odnosu na posebno pravo vučenja, računa se metodom vrednovanja koju na dotični dan primjenjuje Međunarodni monetarni fond za svoje poslove i transakcije. Vrijednost nacionalne valute države ugovornice koja nije članica Međunarodnog monetarnog fonda, u odnosu na posebno pravo vučenja, računa se na način koji odredi ta država ugovornica.

2. Međutim, država koja nije članica Međunarodnog monetarnog fonda i čije pravo ne dopušta primjenu odredaba iz stavka 1., pri ratifikaciji, prihvaćanju, odobrenju ili pristupanju ovoj Konvenciji ili bilo kada nakon toga, može izjaviti da obračunska jedinica iz stavka 1. iznosi 15 zlatnih franaka. Zlatni franak iz ovog stavka odgovara šezdeset pet i po miligrama zlata finoće devetsto tisućina. Konverzija zlatnog franka u nacionalnu valutu obavlja se prema pravu dotične države.

▼B

3. Izračun naveden u posljednjoj rečenici stavka 1. i konverzija navedena u stavku 2. obavljaju se tako da se u nacionalnoj valuti države ugovornice, koliko je to moguće, za iznose u članku 3. stavku 1., članku 4.a stavku 1., članku 7. stavku 1. i članku 8. izrazi ista stvarna vrijednost kao ona koja bi se dobila primjenom prve tri rečenice stavka 1. Države obavješćuju glavnog tajnika o načinu izračuna prema stavku 1. ili o rezultatu konverzije iz stavka 2., ovisno o slučaju, pri deponiranju isprave o ratifikaciji, prihvatanju, odobrenju ili pristupanju ovoj Konvenciji i uvijek kada se mijenja način izračuna ili rezultat konverzije.

*Članak 10.***Dodatne odredbe o ograničenju odgovornosti**

1. Prijevoznik i putnik mogu izričito i pisanim putem dogovoriti viša ograničenja odgovornosti od onih propisanih u člancima 7. i 8.
2. Kamate na odštete i pravni troškovi nisu uključeni u ograničenja odgovornosti propisane u člancima 7. i 8.

*Članak 11.***Opravljanje i ograničenja za službenike prijevoznika**

Ako se podnese tužba protiv službenika ili zastupnika prijevoznika ili stvarnog prijevoznika zbog štete koja je obuhvaćena ovom Konvencijom, taj službenik ili zastupnik, ako dokaže da je postupao u granicama svoje službe, ima pravo iskoristiti opravdanja i ograničenja odgovornosti na koja se prijevoznik ili stvarni prijevoznik može pozvati u skladu s ovom Konvencijom.

*Članak 12.***Kumulacija tužbi**

1. Ako su na snazi ograničenja odgovornosti propisana u člancima 7. i 8., ta se ograničenja primjenjuju na ukupan iznos naplativ u svim tužbama koje se temelje na smrti ili tjelesnoj ozljedi bilo kojeg putnika ili gubitku ili oštećenju njegove prtljage.
2. U vezi s prijevozom koji obavlja stvarni prijevoznik, ukupan iznos naplativ od prijevoznika i stvarnog prijevoznika te od njegovih službenika i zastupnika koji postupaju u granicama svoje službe, ne može biti veći od najvišeg iznosa koji bi se mogao dosuditi na teret prijevoznika ili stvarnog prijevoznika u skladu s ovom Konvencijom, s time da nijedna od tih osoba ne odgovara za iznos koji prelazi granicu koja se na njega odnosi.
3. U svakom slučaju, ako službenik ili zastupnik prijevoznika ili stvarnog prijevoznika prema članku 11. ima pravo iskoristiti ograničenja odgovornosti propisana u člancima 7. i 8., ukupan iznos koji se može naplatiti od prijevoznika ili stvarnog prijevoznika, ovisno o slučaju, i od navedenog službenika ili zastupnika ne može biti veći od tih ograničenja.

*Članak 13.***Gubitak prava na ograničenje odgovornosti**

1. Prijevoznik nema pravo na povlasticu ograničenja odgovornosti koje je propisano u člancima 7. i 8. te članku 10. stavku 1. ako se dokaže da je šteta nastala zbog postupka ili propusta prijevoznika s namjerom da prouzroči takvu štetu ili nepažnjom ali sa spoznajom da bi takva šteta vjerojatno mogla nastati.

▼B

2. Službenik ili zastupnik prijevoznika ili stvarnog prijevoznika nema pravo na povlasticu navedenih ograničenja ako se dokaže da je šteta nastala zbog postupka ili propusta tog službenika ili zastupnika s namjerom da prouzroči takvu štetu ili nepažnjom ali sa spoznajom da bi takva šteta vjerojatno mogla nastati.

*Članak 14.***Osnova za tužbu**

Tužba za štete zbog smrti ili tjelesne ozljede putnika ili za gubitak ili oštećenje prtljage ne može se podnijeti protiv prijevoznika ili stvarnog prijevoznika na drugi način nego u skladu s ovom Konvencijom.

*Članak 15.***Prijava gubitka ili oštećenja prtljage**

1. Putnik podnosi pisanu prijavu prijevozniku ili njegovom zastupniku:
 - (a) u slučaju vidljivog oštećenja prtljage:
 - i. za ručnu prtljagu, prije ili u trenutku iskrcaja putnika;
 - ii. za svu ostalu prtljagu, prije ili u trenutku njezina izdavanja;
 - (b) u slučaju oštećenja prtljage koje nije vidljivo ili u slučaju gubitka prtljage, u roku od 15 dana od dana iskrcaja ili izdavanja ili od dana kada je prtljaga trebala biti izdana.
2. Ako putnik ne postupi u skladu s odredbama ovog članka, pretpostavlja se dok se ne dokaže suprotno, da je prtljagu primio neoštećenu.
3. Pisana prijava nije potrebna ako je stanje prtljage utvrđeno u trenutku njezina preuzimanja u nazočnosti obiju stranaka.

*Članak 16.***Zastara tužbe**

1. Svaka tužba za štetu zbog smrti ili tjelesne ozljede putnika ili zbog gubitka ili oštećenja prtljage zastarijeva nakon isteka razdoblja od dvije godine.
2. Vrijeme zastare računa se na sljedeći način:
 - (a) u slučaju tjelesne ozljede, od dana iskrcaja putnika;
 - (b) u slučaju smrti putnika koja je nastala tijekom prijevoza, od dana kada se putnik trebao iskrcati, a u slučaju tjelesne ozljede koja se dogodila tijekom prijevoza, zbog koje je nastupila smrt putnika nakon njegova iskrcaja, od dana smrti, pod uvjetom da to razdoblje ne prelazi tri godine od dana iskrcaja;

▼B

(c) u slučaju gubitka ili oštećenja prtljage, od dana iskrcaja ili od dana kada se iskrcaj trebao obaviti, ovisno o tome što je kasnije.

3. Pravo nadležnosti suda pred kojim se vodi spor uređuje razloge obustave i prekida rokova zastare, ali ni u kom slučaju tužba u skladu s ovom Konvencijom ne može se podnijeti nakon isteka bilo kojeg od sljedećih rokova:

(a) pet godina od dana iskrcaja putnika ili od dana kada se iskrcaj trebao obaviti, ovisno o tome što je kasnije; ili ako je sljedeći rok raniji;

(b) tri godine od dana kada je tuženik znao ili je objektivno trebao znati za ozljedu, gubitak ili štetu nastalu zbog nezgode.

4. Neovisno o stavcima 1., 2. i 3. ovog članka, rok zastare može se produljiti izjavom prijevoznika ili dogovorom stranaka nakon nastanka razloga za tužbu. Izjava ili dogovor moraju biti u pisanom obliku.

*Članak 17.***Sudska nadležnost (*)***Članak 17.a***Priznavanje i provedba (*)***Članak 18.***Ništavost ugovornih odredaba**

Svaka ugovorna odredba koja se sklopi prije nego što nastane događaj koji je prouzrokovao smrt ili tjelesnu ozljedu putnika ili gubitak ili oštećenje njegove prtljage, sa svrhom da oslobodi svaku osobu koja je odgovorna u skladu s ovom Konvencijom od odgovornosti prema putniku ili da odredi niže ograničenje odgovornosti od onoga koje je utvrđeno u ovoj Konvenciji, osim kako je predviđeno u članku 8. stavku 4., te svaka takva odredba čija je svrha da prebaci teret dokaza s prijevoznika ili stvarnog prijevoznika, ili čija je posljedica da ograniči pravo izbora navedeno u članku 17. stavcima 1. i 2., ništava je, ali ništavost takve odredbe ne čini ništavim ugovor o prijevozu koji i dalje podliježe odredbama ove Konvencije.

*Članak 20.***Nuklearna šteta**

Ova Konvencija ne određuje odgovornost za štetu prouzročenu nuklearnim događajem:

(a) ako je poduzetnik nuklearnog postrojenja odgovoran za takvu štetu ili na temelju Pariške konvencije od 29. srpnja 1960. o odgovornosti prema trećima u području nuklearne energije, kako je izmijenjena Dodatnim protokolom od 28. siječnja 1964., ili na temelju Bečke konvencije od 21. svibnja 1963. o građanskoj odgovornosti za nuklearnu štetu ili bilo koje njene važeće izmjene ili protokola; ili

(*) Nije otisnuto.

▼B

- (b) ako je poduzetnik nuklearnog postrojenja odgovoran za takvu štetu na temelju nacionalnog prava kojim se uređuje odgovornost za takvu štetu ako je takvo pravo u svakom pogledu isto toliko povoljno za osobe koje mogu pretrpjeti štetu kao Pariška ili Bečka konvencija ili bilo koja njezina važeća izmjena ili protokol.

*Članak 21.***Trgovački prijevoz koji obavljaju tijela javne vlasti**

Ova se Konvencija primjenjuje na trgovački prijevoz koji obavljaju države ili tijela javne vlasti na temelju ugovora o prijevozu u smislu članka 1.

[Članci 22. i 23. Protokola iz 2002. uz Atensku konvenciju o prijevozu putnika i njihove prtljage morem, 1974.]

*Članak 22.***Revizija i izmjene (*)***Članak 23.***Izmjene ograničenja**

1. Ne dovodeći u pitanje odredbe članka 22., poseban postupak u ovom članku primjenjuje se samo radi izmjena ograničenja određenih u članku 3. stavku 1., članku 4.a stavku 1., članku 7. stavku 1. i članku 8. Konvencije, kako je revidirana ovim Protokolom.
2. Na zahtjev najmanje polovine, ali ni u kom slučaju manje od šest država ugovornica ovog Protokola, svaki prijedlog za izmjenu i dopunu ograničenja, uključujući i franšizu, koja su određena u članku 3. stavku 1., članku 4.a stavku 1., članku 7. stavku 1. i članku 8. Konvencije, kako je revidirana ovim Protokolom, glavni tajnik dostavlja svim članicama Organizacije i svim državama ugovornicama.
3. Svaka tako predložena i dostavljena izmjena podnosi se na razmatranje Pravnom odboru Organizacije (dalje u tekstu „Pravni odbor”) najmanje šest mjeseci nakon slanja.
4. Sve države ugovornice Konvencije, kako je revidirana ovim Protokolom, bez obzira na to jesu li članice Organizacije, imaju pravo na sudjelovanje u postupku Pravnog odbora za razmatranje i donošenje izmjena.
5. Izmjene se donose dvotrećinskom većinom država ugovornica Konvencije, kako je revidirana ovim Protokolom, koje su prisutne i glasuju u Pravnom odboru proširenom u skladu sa stavkom 4., pod uvjetom da je prilikom glasanja prisutna najmanje polovina država ugovornica Konvencije, kako je revidirana ovim Protokolom.
6. Prilikom razmatranja prijedloga o izmjeni ograničenja, Pravni odbor uzima u obzir prethodne nezgode, a posebno iznos štete koja je pritom nastala, promjene u novčanim vrijednostima i učinak predložene izmjene na troškove osiguranja.
7. (a) Nijedna izmjena ograničenja prema ovom članku ne može se razmatrati prije nego što protekne pet godina od dana kada je ovaj Protokol otvoren za potpisivanje, ni prije nego što protekne pet godina od dana stupanja na snagu prethodne izmjene prema ovom članku.

(*) Nije otisnuto.

▼B

(b) Nijedno ograničenje ne može se povećati tako da prelazi iznos koji odgovara ograničenju propisanom u Konvenciji, kako je revidirana ovim Protokolom, uvećan za složenu kamatu od šest posto godišnje koja se računa od dana kada je ovaj Protokol otvoren za potpisivanje.

(c) Nijedno ograničenje ne može se povećati tako da prelazi iznos koji odgovara ograničenju propisanom u Konvenciji, kako je revidirana ovim Protokolom, pomnožen sa tri.

8. Organizacija obavješćuje sve države ugovornice o svakoj izmjeni donesenoj u skladu sa stavkom 5. Izmjena se smatra prihvaćenom nakon isteka razdoblja od 18 mjeseci od dana obavješćivanja, osim ako u tom razdoblju najmanje jedna četvrtina država koje su u trenutku donošenja izmjene bile države ugovornice, priopći glavnom tajniku da ne prihvaća izmjenu, te se u tom slučaju ta izmjena odbija i nema učinka.

9. Izmjena koja se smatra prihvaćenom u skladu sa stavkom 8. stupa na snagu 18 mjeseci nakon njezinog prihvaćanja.

10. Izmjena obvezuje sve države ugovornice, osim u slučaju da one otkažu ovaj Protokol u skladu s člankom 21. stavcima 1. i 2. najmanje šest mjeseci prije stupanja na snagu te izmjene. To otkazivanje počinje važiti kada izmjena stupi na snagu.

11. Kada se izmjena donese, ali rok od 18 mjeseci za njezino prihvaćanje još nije istekao, država koja u tom razdoblju postane država ugovornica obvezuje se na tu izmjenu ako ona stupi na snagu. Država koja nakon tog razdoblja postane država ugovornica obvezuje se na izmjenu koja je prihvaćena u skladu sa stavkom 8. U slučajevima navedenim u ovom stavku, država se obvezuje na izmjenu kada ta izmjena stupi na snagu ili kada ovaj Protokol stupi na snagu za tu državu, ako je to kasnije.



PRILOG ATENSKOJ KONVENCIJI

**POTVRDA O OSIGURANJU ILI DRUGOM FINANCIJSKOM JAMSTVU
U POGLEDU ODGOVORNOSTI ZA SMRT I TJELESNU OZLJEDU
PUTNIKA**

Izdana u skladu s odredbama članka 4.a Atenske konvencije o prijevozu putnika i njihove prtljage morem, 2002.

Ime broda	Broj ili znak raspoznavanja	IMO identifikacijski broj broda	Luka upisa	Ime i puna adresa glavnog mjesta poslovanja prijevoznika koji stvarno obavlja prijevoz

Ovime se potvrđuje da navedeni brod ima valjanu policu osiguranja ili drugo financijsko jamstvo u skladu sa zahtjevima članka 4.a Atenske konvencije o prijevozu putnika i njihove prtljage morem, 2002.

Vrsta osiguranja

Trajanje osiguranja

Naziv i adresa osiguravatelja i/ili jamca (jamaca)

Naziv

Adresa

Ova potvrda važi do

Izdala ili ovjerila vlada

(Puni naziv države)

ILI

Kada se država ugovornica poziva na članak 4.a stavak 3., treba koristiti sljedeći tekst:

Ovu potvrdu, prema ovlaštenju vlade
(puni naziv države), izdaje (naziv institucije ili organizacije)

U dana

(Mjesto)

(Datum)

.....
(Potpis i funkcija službenika koji izdaje ili ovjerava potvrdu)

Napomene:

1. Uz ime države, može se navesti i nadležno tijelo države u kojoj je potvrda izdana.
2. Ako ukupan iznos osiguranja potječe iz više izvora, treba navesti svaki pojedini iznos.

▼B

3. Ako je osiguranje predviđeno u nekoliko oblika, treba navesti te oblike.
4. U rubrici „Trajanje osiguranja” mora se navesti datum početka valjanosti osiguranja.
5. U rubrici „Adresa” osiguravatelja i/ili jamca (jamaca) mora se naznačiti glavno mjesto poslovanja osiguravatelja i/ili jamca (jamaca). Ako je potrebno, navodi se mjesto poslovanja u kojem je sklopljeno osiguranje ili drugo financijsko jamstvo.



PRILOG II.

Izvadak iz Rezerve i smjernica IMO-a za provedbu Atenske konvencije, koje je donio Pravni odbor MEĐUNARODNE POMORSKE ORGANIZACIJE 19. listopada 2006.

REZERVA I SMJERNICE IMO-A ZA PROVEDBU ATENSKE KONVENCIJE

Rezerva

1. Atenska konvencija trebala bi se ratificirati sa sljedećom rezervom ili izjavom u tom smislu:

„[1.1.] Rezerva vlade ... u vezi s ratifikacijom Atenske konvencije o prijevozu putnika i njihove prtljage morem, 2002. (Konvencija)

Ograničenje odgovornosti prijevoznika itd.

- [1.2.] Vlada ... pridržava pravo i obvezuje se da će ograničiti odgovornost u skladu s člankom 3. stavcima 1. ili 2. Konvencije za smrt ili tjelesnu ozljedu putnika prouzrokovanu bilo kojim od rizika iz točke 2.2. Smjernica IMO-a za provedbu Atenske konvencije, na niži od sljedećih iznosa:

— 250 000 obračunskih jedinica po putniku za svaki pojedini slučaj,

ili

— 340 milijuna obračunskih jedinica ukupno za brod za svaki pojedini slučaj.

- [1.3.] Osim toga, vlada ... pridržava pravo i obvezuje se da će na te odgovornosti primjenjivati *mutatis mutandis* točke 2.1.1. i 2.2.2. Smjernica IMO-a za provedbu Atenske konvencije.

- [1.4.] Odgovornost stvarnog prijevoznika u skladu s člankom 4. Konvencije, odgovornost službenika i zastupnika prijevoznika ili stvarnog prijevoznika u skladu s člankom 11. Konvencije te ograničenje ukupnog iznosa koji se može naplatiti u skladu s člankom 12. Konvencije, ograničeni su na isti način.

- [1.5.] Rezerva i obveza iz točke 1.2. primjenjuju se bez obzira na osnovu odgovornosti iz stavaka 1. i 2. članka 3., te neovisno o mogućim suprotnim odredbama iz članaka 4. i 7. Konvencije; međutim, ta rezerva i obveza ne utječu na primjenu članaka 10. i 13.

Obvezno osiguranje i ograničenje odgovornosti osiguravatelja

- [1.6.] Vlada ... pridržava pravo i obvezuje se da će ograničiti zahtjev u skladu s člankom 4.a stavkom 1. za ugovaranje osiguranja ili drugog financijskog jamstva za smrt ili tjelesnu ozljedu putnika prouzrokovanu bilo kojim od rizika navedenih u točki 2.2. Smjernica IMO-a za provedbu Atenske konvencije, na niži od sljedećih iznosa:

— 250 000 obračunskih jedinica po putniku za svaki pojedini slučaj,

ili

— 340 milijuna obračunskih jedinica ukupno za brod za svaki pojedini slučaj.

▼B

- [1.7.] Vlada ... pridržava pravo i obvezuje se da će ograničiti odgovornost osiguravatelja ili druge osobe koja pruža financijsko jamstvo iz članka 4.a stavka 10. za smrt ili tjelesnu ozljedu putnika prouzrokovanu bilo kojim od rizika navedenih u točki 2.2. Smjernica IMO-a za provedbu Atenske konvencije, do najvišeg iznosa osiguranja ili drugog financijskog jamstva koje prijevoznik mora ugovoriti u skladu sa točkom 1.6. ove rezerve.
- [1.8.] Vlada ... također pridržava pravo i obvezuje se da će primjenjivati Smjernice IMO-a za provedbu Atenske konvencije, uključujući i primjenu klauzula navedenih u točkama 2.1. i 2.2. Smjernica za sva obvezna osiguranja u okviru Konvencije.
- [1.9.] Vlada ... pridržava pravo i obvezuje se da će osloboditi pružatelja osiguranja ili drugog financijskog jamstva iz članka 4.a stavka 1. od svake odgovornosti za koju nije preuzeo obvezu.

Izdavanje potvrda

- [1.10.] Vlada ... pridržava pravo i obvezuje se da će izdati potvrde o osiguranju u skladu s člankom 4.a stavkom 2. Konvencije kako bi:
- navela ograničenja odgovornosti i zahtjeve za pokriće osiguranjem iz točaka 1.2., 1.6., 1.7. i 1.9. te
 - uključila druga takva ograničenja, zahtjeve i izuzeća kada utvrdi da to zahtijevaju uvjeti na tržištu osiguranja u trenutku izdavanja potvrde.
- [1.11.] Vlada ... pridržava pravo i obvezuje se da će prihvatiti potvrde o osiguranju koje izdaju druge države ugovornice na temelju slične rezerve.
- [1.12.] Sva takva ograničenja, zahtjevi i izuzeća jasno će se navesti u potvrdi izdanoj ili ovjerenoj u skladu s člankom 4.a stavkom 2. Konvencije.

Odnos između ove rezerve i Smjernica IMO-a za provedbu Atenske konvencije

- [1.13.] Prava iz ove rezerve ostvarivat će se vodeći računa o Smjernicama IMO-a za provedbu Atenske konvencije ili o svakoj izmjeni tih smjernica, kako bi se osigurala ujednačenost. Ako Pravni odbor Međunarodne pomorske organizacije odobri prijedlog izmjene Smjernica IMO-a za provedbu Atenske konvencije, uključujući ograničenja, te izmjene primjenjivat će se od dana koji odredi Odbor. To ne dovodi u pitanje odredbe međunarodnog prava u vezi s pravom države da povuče ili izmijeni svoju rezervu.”

Smjernice

2. U sadašnjoj situaciji na tržištu osiguranja, države ugovornice trebale bi izdavati potvrde o osiguranju na temelju jedne jamstvene isprave osiguravatelja za pokriće ratnih rizika i drugog osiguravatelja za pokriće rizika koji nisu povezani s ratom. Svaki osiguravatelj trebao bi biti odgovoran za svoj dio. Trebala bi se primjenjivati sljedeća pravila (navedene klauzule određene su u Dodatku A):

▼B

- 2.1. I na osiguranje od ratnih rizika i na osiguranje koje nije povezano s ratom mogu se primjenjivati sljedeće klauzule:
- 2.1.1. *Institutska klauzula o isključenju odgovornosti za radioaktivno onečišćenje, kemijsko, biološko, biokemijsko i elektromagnetsko oružje* (klauzula br. 370);
 - 2.1.2. *Institutska klauzula o isključenju odgovornosti za kibernetički napad* (klauzula br. 380);
 - 2.1.3. opravdanja i ograničenja za pružatelja obveznog financijskog osiguranja u skladu s Konvencijom, kako je izmijenjena ovim smjericama, a posebno ograničenje od 250 000 obračunskih jedinica po putniku za svaki pojedini slučaj;
 - 2.1.4. odredba prema kojoj osiguranje pokriva samo odgovornosti u skladu s Konvencijom, kako je izmijenjena ovim smjericama; i
 - 2.1.5. odredba prema kojoj svaki iznos plaćen u skladu s Konvencijom služi za smanjenje nepodmirenih obveza prijevoznika i/ili njegova osiguravatelja u skladu s člankom 4.a Konvencije, čak i ako taj iznos nije isplatio osiguravatelj za pokriće ratnih rizika ili osiguravatelj za pokriće rizika koji nisu povezani s ratom niti se on od njih potraživao.
- 2.2. Osiguranje od ratnih rizika pokriva odgovornost, ako postoji, za štetu nastalu zbog smrti ili tjelesne ozljede putnika zbog:
- rata, građanskog rata, revolucije, pobune, ustanka, ili građanskih sukoba proizašlih iz tih događaja, ili svakog neprijateljskog djelovanja od strane neprijateljske sile ili protiv nje,
 - oduzimanja, uzapćenja, zaustavljanja, ograničavanja slobode ili zadržavanja te posljedica tih postupaka ili svakog pokušaja u tom smislu,
 - zaostalih mina, torpeda, bombi ili drugog zaostalog ratnog oružja,
 - djelovanja terorista ili svake osobe koja postupa zlonamjerno ili zbog političkih motiva, te mjera koje se poduzimaju za sprečavanje ili suzbijanje takvih rizika,
 - konfiskacije i eksproprijacije,
- a na to osiguranje mogu se primjenjivati sljedeća izuzeća, ograničenja i zahtjevi:
- 2.2.1. *Klauzula o automatskom otkazivanju i isključenju odgovornosti za rizik rata*
 - 2.2.2. U slučaju da zbroj potraživanja pojedinih putnika prelazi iznos od 340 milijuna obračunskih jedinica ukupno po brodu za svaki pojedini slučaj, prijevoznik ima pravo pozvati se na ograničenje odgovornosti u iznosu od 340 milijuna obračunskih jedinica, uvijek pod uvjetom:
 - da se taj iznos raspodijeli između tužitelja razmjerno njihovim utvrđenim potraživanjima,
 - da se taj iznos raspodijeli na jedan ili nekoliko dijelova između tužitelja koji su poznati u trenutku raspodjele, i
 - da raspodjelu tog iznosa obavi osiguravatelj ili sud ili drugo nadležno tijelo kojim se služi osiguravatelj u bilo kojoj državi ugovornici koja pokreće postupke u vezi s tužbama navodno pokrivenima osiguranjem.
 - 2.2.3. Klauzula o otkaznom roku od 30 dana za slučajeve koji nisu obuhvaćeni točkom 2.2.1.

▼B

- 2.3. Osiguranje od rizika koji nisu povezani s ratom trebalo bi pokriti sve opasnosti na koje se primjenjuje obvezno osiguranje osim rizika navedenih pod 2.2., bez obzira na to vrijede li za njih izuzeća, ograničenja ili zahtjevi iz točaka 2.1. i 2.2.
3. Dodatak B sadrži primjere kompleta jamstvenih isprava („Blue Card”) i potvrde o osiguranju, koje se temelje na ovim smjernicama.



DODATAK A

Klauzule navedene u smjernicama 2.1.1., 2.1.2. i 2.2.1.

Institutska klauzula o isključenju odgovornosti za radioaktivno onečišćenje, kemijsko, biološko, biokemijsko i elektromagnetsko oružje (CL 370, 10/11/2003)

Ova je klauzula od iznimne važnosti i prevladava nad svim drugim elementima ovog osiguranja koji nisu s njom u skladu

1. Ovo osiguranje ni u kom slučaju ne pokriva gubitak, štetu, odgovornost ili troškove koji su izravno ili neizravno uzrokovani ili su potpomognuti ili su nastali zbog:
 - 1.1. ionizirajućeg djelovanja radioaktivnog zračenja ili radioaktivnog onečišćenja od bilo kojeg nuklearnoga goriva ili od nuklearnog otpada ili od izgaranja nuklearnoga goriva;
 - 1.2. radioaktivnih, otrovnih, eksplozivnih ili drugih opasnih ili radioaktivnih svojstava bilo kojeg nuklearnog postrojenja, reaktora ili druge nuklearne naprave ili njihovih nuklearnih sastavnih dijelova;
 - 1.3. bilo kojeg oružja ili naprave s atomskom ili nuklearnom fisijom i/ili fuzijom ili drugom sličnom reakcijom ili radioaktivnom snagom ili tvari;
 - 1.4. radioaktivnih, otrovnih, eksplozivnih ili drugih opasnih ili radioaktivnih svojstava bilo koje radioaktivne tvari. Izuzeće u ovoj potklauzuli ne primjenjuje se na radioaktivne izotope različite od nuklearnoga goriva kada se ti izotopi pripremaju, prevoze, skladište ili upotrebljavaju u komercijalne, poljoprivredne, zdravstvene, znanstvene ili druge slične miroljubive svrhe;
 - 1.5. bilo kojeg kemijskog, biološkog, biokemijskog ili elektromagnetskog oružja.

Institutska klauzula o isključenju odgovornosti za kibernetički napad (CL 380, 10/11/03)

1. U skladu s klauzulom 10.2. navedenom u nastavku, ovo osiguranje ni u kom slučaju ne pokriva gubitak, štetu, odgovornost ili troškove koji su izravno ili neizravno uzrokovani ili su potpomognuti ili su nastali zbog upotrebe ili rukovanja, radi nanošenja štete, bilo kojim računalom, računalnim sustavom, računalnim programom, zlonamjernom šifrom, računalnim virusom ili postupkom ili bilo kojim drugim elektroničkim sustavom.
2. Kada je ova klauzula navedena na policama koje pokrivaju rizike rata, građanskog rata, revolucije, pobune, ustanka ili građanskih sukoba proizašlih iz tih događaja, ili svakog neprijateljskog djelovanja od strane neprijateljske sile ili protiv nje, ili terorizma ili bilo koje osobe koja djeluje zbog političkih motiva, klauzula 10.1. ne dopušta isključivanje gubitaka (koji bi inače bili pokriveni) nastalih zbog upotrebe bilo kojeg računala, računalnog sustava ili računalnog programa ili bilo kojeg drugog elektroničkog sustava u sustavu za lansiranje i/ili navođenje i/ili mehanizmu za ispaljivanje bilo kojeg oružja ili projektila.

Klauzula o automatskom otkazivanju i isključenju odgovornosti za rizik rata

1.1. Automatsko otkazivanje pokrića

Bez obzira na to je li izdana obavijest o otkazivanju, pokriće AUTOMATSKI PRESTAJE VAŽITI:

- 1.1.1. po izbijanju rata (neovisno o tome postoji li objava rata) između bilo koje od ovih država: Ujedinjena Kraljevina, Sjedinjene Američke Države, Francuska, Ruska Federacija, Narodna Republika Kina;

▼B

1.1.2. za svako plovilo za koje je odobreno pokriće, ako je to plovilo rekvirirano radi vlasništva ili upotrebe.

1.2. Rat između pet sila

Ovo osiguranje isključuje

1.2.1. gubitak, štetu, odgovornost ili troškove koji su nastali zbog izbijanja rata (neovisno o tome postoji li objava rata) između bilo koje od ovih država: Ujedinjena Kraljevina, Sjedinjene Američke Države, Francuska, Ruska Federacija, Narodna Republika Kina;

1.2.2. rekviziciju radi vlasništva ili korištenja.



DODATAK B

I. Primjeri jamstvenih isprava („Blue Card”) navedenih u smjernici 3.

Blue Card koju izdaje osiguravatelj koji pokriva ratne rizike

Potvrda kojom se dokazuje osiguranje u skladu s člankom 4.a Atenske konvencije o prijevozu putnika i njihove prtljage morem, 2002.

Ime broda:

IMO identifikacijski broj broda:

Luka upisa:

Ime i adresa vlasnika:

Ovime se potvrđuje da navedeni brod, dok je u vlasništvu navedenoga vlasnika, ima valjanu policu osiguranja u skladu sa zahtjevima članka 4.a Atenske konvencije iz 2002. o prijevozu putnika i njihove prtljage morem, na koje se primjenjuju sva izuzeća i ograničenja predviđena obveznim osiguranjem za ratne rizike u skladu s Konvencijom i provedbenim smjernicama koje je usvojio Pravni odbor Međunarodne pomorske organizacije u listopadu 2006., uključujući posebno sljedeće klauzule: [Ovdje se može, u željenoj mjeri, umetnuti tekst Konvencije i Smjernica s dodacima]

Razdoblje osiguranja od: 20. veljače 2007.

do: 20. veljače 2008.

Pod uvjetom da osiguravatelj može poništiti ovu potvrdu tako da navedenom tijelu pošalje pisanu obavijest o otkazivanju 30 dana unaprijed, čime odgovornost osiguravatelja prestaje od dana isteka navedenog otkaznog roka, ali samo u pogledu nezgoda koje su se dogodile nakon toga.

Datum:

Potvrdu izdaje: War Risks, Inc.
[Adresa]

..... Kao ekskluzivni zastupnik za
Potpis osiguravatelja War Risks, Inc.

Blue Card koju izdaje osiguravatelj koji ne pokriva ratne rizike

Potvrda kojom se dokazuje osiguranje u skladu s člankom 4.a Atenske konvencije o prijevozu putnika i njihove prtljage morem, 2002.

Ime broda:

IMO identifikacijski broj broda:

Luka upisa:

Ime i adresa vlasnika:

Ovime se potvrđuje da navedeni brod, dok je u vlasništvu navedenoga vlasnika, ima valjanu policu osiguranja u skladu sa zahtjevima članka 4.a Atenske konvencije iz 2002. o prijevozu putnika i njihove prtljage morem, na koje se primjenjuju sva izuzeća i ograničenja predviđena za osiguravatelje koji ne pokrivaju ratne rizike u skladu s Konvencijom i provedbenim smjernicama koje je donio Pravni odbor Međunarodne pomorske organizacije u listopadu 2006., uključujući posebno sljedeće klauzule: [Ovdje se može, u željenoj mjeri, umetnuti tekst Konvencije i Smjernica s dodacima]

▼B

Razdoblje osiguranja od: 20. veljače 2007.

do: 20. veljače 2008.

Pod uvjetom da osiguravatelj može poništiti ovu potvrdu tako da navedenom tijelu pošalje pisanu obavijest o otkazivanju tri mjeseca unaprijed, čime odgovornost osiguravatelja prestaje od dana isteka navedenog otkaznog roka, ali samo u pogledu nezgoda koje su se dogodile nakon toga.

Datum:

Potvrdu izdaje: PANDI P&I
[Adresa]

..... Kao ekskluzivni zastupnik za
Potpis osiguravatelja PANDI P&I

II. Obrazac potvrde o osiguranju navedene u smjernici 3.

POTVRDA O OSIGURANJU ILI DRUGOM FINANCIJSKOM JAMSTVU U POGLEDU ODGOVORNOSTI ZA SMRT I TJELESNU OZLJEDU PUTNIKA

Izdana u skladu s odredbama članka 4.a Atenske konvencije o prijevozu putnika i njihove prtljage morem, 2002.

Ime broda	Broj ili znak raspoznavanja	IMO identifikacijski broj broda	Luka upisa	Ime i puna adresa glavnog mjesta poslovanja prijevoznika koji stvarno obavlja prijevoz

Ovime se potvrđuje da navedeni brod ima valjanu policu osiguranja ili drugo financijsko jamstvo u skladu sa zahtjevima članka 4.a Atenske konvencije o prijevozu putnika i njihove prtljage morem, 2002.

Vrsta osiguranja

Trajanje osiguranja

Naziv i adresa osiguravatelja i/ili jamca (jamaca)

Navedeno pokriće osiguranjem dijeli se na dio koji se odnosi na osiguranje od ratnih rizika i dio koji se odnosi na osiguranje koje ne pokriva ratne rizike, u skladu sa provedbenim smjernicama koje je donio Pravni odbor Međunarodne pomorske organizacije u listopadu 2006. Na svaki od tih dijelova pokrića osiguranjem primjenjuju se sva izuzeća i ograničenja predviđena u skladu s Konvencijom i provedbenim smjernicama. Osiguravatelji nisu solidarno odgovorni. Osiguravatelji su:

Za ratne rizike: *War Risks, Inc.*, [adresa]

Za rizike koji nisu povezani s ratom: *Pandi P&I*, [adresa]

Ova potvrda važi do

Izdala ili potvrdila vlada

(Puni naziv države)

ILI

Kada se država ugovornica poziva na članak 4.a stavak 3., treba koristiti sljedeći tekst:

▼ B

Ovu potvrdu, prema ovlaštenju vlade (puni naziv države), izdaje (naziv institucije ili organizacije)

U dana
(Mjesto) (Datum)

.....
(Potpis i funkcija službenika koji izdaje ili ovjerava potvrdu)

Napomene:

1. Uz ime države može se navesti i nadležno tijelo države u kojoj je potvrda izdana.
2. Ako ukupan iznos osiguranja potječe iz više izvora, treba navesti svaki pojedini iznos.
3. Ako je osiguranje predviđeno u nekoliko oblika, treba navesti te oblike.
4. U rubrici „Trajanje osiguranja” mora se navesti datum početka valjanosti osiguranja.
5. U rubrici „Adresa” osiguravatelja i/ili jamca (jamaca) mora se naznačiti glavno mjesto poslovanja osiguravatelja i/ili jamca (jamaca). Ako je potrebno, navodi se mjesto poslovanja u kojem je sklopljeno osiguranje ili drugo financijsko jamstvo.